

ပဋ္ဌာန်းရွှေစာ

“မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးက ကျယ်ဝန်းသလား၊ သို့မဟုတ် နည်းစုံပြွမ်းသော သမုန္တ
မဟာပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီးက ကျယ်ဝန်းပါသလား”

မြန်မာတို့၏နှစ်ဦး ၁၃၇၂-မှ ၁၃၇၃-ခု အပြောင်းကာလ၊ မြန်မာနှစ်ဆန်း တစ်ရက်နေ့ (၁၇.၀၄.၂၀၁၁) မှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့၊ လန်ဒန်ဂိဟာ၌ သီတင်းသုံး သံဃာတော်များနှင့်အတူ လန်ဒန်ရောက် လူငယ်ကျောင်းသား/ကျောင်းသူ တစ်စုတို့က တူညီသောယုံကြည်မှု၊ တူညီသောအကျင့်၊ တူညီသောပေးလှူမှု၊ တူညီသောအသိ-ပညာတို့ဖြင့် စုပေါင်းလို့ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ နှုတ်တော်ထွက် ဓမ္မစက်ဖြစ်သော အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းတွင် တစ်ကျမ်း- အပါအဝင်ဖြစ်သည့် ပဋ္ဌာန်းမြတ် ရွှေစာလွှာကို ရွတ်ဆိုပူဇော်မှုပွဲ ကျင်းပကြပါတယ်။ လန်ဒန်ဂိဟာရ ဆရာတော်နှင့် ဦးဂိသုတ၊ စန္ဒားလန်း ဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာ၊ သာသနာ့ရံသီ- ဦးသီလိဋ္ဌ၊ မိုးကုတ်ဓမ္မရိပ်သာ- ဦးကဝိသာရ၊ ဘာမင်ဟန် ဗုဒ္ဓဂိဟာရ- ဦးနာဂသေန- ဆရာတော်(၆)ပါးတို့က (၂၄)နာရီတိတိ၊ ပြည့်သွားသည့်တိုင် မရပ်မနား ပူဇော်ကြပါတယ်။

ရည်ရွယ်ချက်မှာတော့ လန်ဒန်ရောက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူကြီးလူငယ် ကျောင်းသူ-ကျောင်းသားများ၊ ကမ္ဘာအနှံ့ ပြန့်နေသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများနှင့် ကမ္ဘာပေါ်တည်ရှိကြသည့် လူမျိုးအားလုံး၊ သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံးတို့ မြန်မာနှစ်သစ်မှာ ကိုယ်ကျန်းမာ၍ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒ လိုရာရကြ ပါစေရယ်လို့ အထူးရည်ရွယ်ကြပါတယ်တဲ့။

ပဋ္ဌာန်းဆိုတာ အကြောင်းဝေဖန်ရာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ ကျက်စားသွားလာရာ ဟူသော အနက်သဘောကြောင့် ပဋ္ဌာန်းလို့ ခေါ်ရပါတယ်။ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်သည် နတ်ပြည်၌ ဟောကြားသော

တရားတော်ဖြစ်၍ ထူးခြားပါတယ်။ မယ်တော်ကို ကျေးဇူးဆတ်သော တရားဖြစ်သောကြောင့်လဲ ဂုဏ်ယူဘွယ်ဖြစ်သော တရားဖြစ်ပါတယ်။ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို လူ့ပြည်၌ ပြန်ပွားအောင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်က စတင်ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးသည် ဆဋ္ဌမူစာအုပ်ရေ (၅)အုပ်ရှိ၍ စာမျက်နှာ (၂၄၆၀)တိတိ ရှိပါတယ်။ မနားတမ်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါလျှင် (၁၃၂)နာရီ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရပါတယ်။ ပေယျာလများကို ဖော်ပြီးရွတ်ရပါလျှင် ဆုံးနိုင်ဘွယ်မရှိပါဘူး။

ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီးသည် အရေအတွက်အားဖြင့် (၂၄)ကျမ်းရှိပါတယ်။ ဟေတုပစ္စယော စသော (၂၄)ပစ္စည်းကို သင်္ချာအရေအတွက် တူညီကာမျှဖြင့် ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ကျမ်းဟု မထင်မှတ်စေလိုပါ။ ထိုဟေတုပစ္စယော စသော (၂၄)ပစ္စည်းသည် ဟောပြောပစ္စည်း တရားမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဗဟုသုတ ရရှိစေရန်နှင့် ကြည်ညိုမှု ပြုနိုင်ကြရန် ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ကျမ်းကို အကျဉ်းမျှ ရေတွက်ပြပေးပါမယ်။ (၁)။ တိကပဋ္ဌာန်း၊ ဒုကပဋ္ဌာန်း၊ ဒုကတိကပဋ္ဌာန်း၊ တိကဒုကပဋ္ဌာန်း၊ တိကတိကပဋ္ဌာန်း၊ ဒုကဒုကပဋ္ဌာန်း အားဖြင့် ဓမ္မအနုလုံ၌(၆)ကျမ်း။ ။ (၂)။ ဓမ္မပစ္စနိက၌ အလားတူ(၆)ကျမ်း။ ။ (၃)။ ဓမ္မအနုလောမ ပစ္စနိက၌ အလားတူ(၆)ကျမ်း။ ။ (၄)။ ဓမ္မပစ္စနိယာနလောမ၌ အလားတူ(၆)ကျမ်း ရှိသဖြင့် (၆ x ၄=၂၄) မူလကျမ်းရင်း- ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ကျမ်း ရှိပါတယ်။

မာတိကာ ခေါင်းစဉ်- တိတ် (၂၂)တိတ်ကို မူတည်ပြီး ဟောသောပဋ္ဌာန်းကို တိက-ပဋ္ဌာန်းလို့ ခေါ်ရပါတယ်။ ဒုက (၁၀၀)ကို ခေါင်းစဉ်ထားပြီး ဟောသော ပဋ္ဌာန်းကို ဒုက-ပဋ္ဌာန်းလို့ ခေါ်ရပါတယ်။ ဒုက(၁၀၀)ကို မူတည်ပြီး တိတ်(၂၂)တိတ်ကို မူလီသွတ်၍ ဟောသော ပဋ္ဌာန်းကို ဒုကတိက-ပဋ္ဌာန်းလို့ ခေါ်ရပါတယ်။ တိတ်(၂၂)တိတ်ကို မူတည်ပြီး ဒုက(၁၀၀)ကို မူလီသွတ်၍ ဟောသော ပဋ္ဌာန်းကို တိကဒုက-ပဋ္ဌာန်းလို့ ခေါ်ရပါတယ်။ တိတ်(၂၂)တိတ်ကို မူတည်ပြီး တိတ်(၂၂)တိတ်ကို မူလီသွတ်၍ ဟောသော ပဋ္ဌာန်းကို တိကတိက-ပဋ္ဌာန်းလို့ ခေါ်ရပါတယ်။ ဒုက(၁၀၀)ကို မူတည်ပြီး ဒုက(၁၀၀)ကို မူလီသွတ်၍ ဟောသော ပဋ္ဌာန်းကို ဒုကဒုက-ပဋ္ဌာန်းလို့ ခေါ်ရပါတယ်။ ထို(၂၄)ကျမ်းကို သင်္ချာအရေအတွက်နဲ့ ကြည့်မည်ဆိုလျှင် တိက-ပဋ္ဌာန်း(၂၂)။ ဒုက-ပဋ္ဌာန်း(၁၀၀)။ ဒုကတိက-ပဋ္ဌာန်း(၆၆၀၀)။ တိကဒုက-ပဋ္ဌာန်း(၄၄၀၀)။ တိကတိက-ပဋ္ဌာန်း(၁၃၈၆)။ ဒုကဒုက-ပဋ္ဌာန်း(၁၉၈၀၀)။ စုစုပေါင်း ဓမ္မအနုလုံ ကျမ်းပေါင်း(၃၂၃၀၀)တိတိ ရှိပါတယ်။ ။ ထို့အတူ ဓမ္မပစ္စနိက၌ ကျမ်းပေါင်း(၃၂၃၀၀)။ ။ ဓမ္မအနုလောမ ပစ္စနိက၌ ကျမ်းပေါင်း(၃၂၃၀၀)။ ။ ဓမ္မပစ္စနိယာနလောမ၌ ကျမ်းပေါင်း(၃၂၃၀၀)။ အားလုံးပဋ္ဌာန်း(၂၄)ကျမ်းမှာ (၁၂၉၂၃၂) ကျမ်းပေါင်း အရည်အတွက် ရှိကြောင်း လေ့လာလို့ ရပါတယ်။

ဤမျှ ကျယ်ဝန်းသော ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီးကို တစ်မျက်နှာမှာ စာကြောင်းရေ (၃၀)ရှိပြီး တစ်အုပ်လျှင် စာမျက်နှာ (၄၀၀)ထား၍ ရိုက်နှိပ်ပါက အမေးပစ္စာ သက်သက်ကိုပင် ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် အုပ်ရေပေါင်း (၃၀၀၀၀၀၀)သုံးသန်းကျော် ရိုက်နှိပ်ရပါမည်။ အဖြေ ဝိသဇ္ဇနာပါ ရိုက်မည်ဆိုပါက ဂဏန်းပြ၍ပင် မရအောင် အလွန်ကျယ်ဝန်းလှ၍ ကမ္ဘာမှာရှိသော စာရွက်များသာ ကုန်သွားပါမည် ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးသည် ရိုက်နှိပ်၍ ကုန်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

ပဋ္ဌာန်းတရားတော်၏ သဘောက ယောက်ျား-မိန်းမ လူ နတ် ဗြဟ္မာ ဘာတစ်ခုမှ မပါပဲ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ရုပ်နာမ်တွေဟာ သူ့အလိုလို ဖြစ်နေကြတာ မဟုတ်ပဲ အကြောင်းတရား အမျိုးမျိုးကြောင့် ဖြစ်နေပုံကိုသာ ဟောထားခဲ့တဲ့ တရားပါ။ သတ္တဝါမှန်ရင် အတ္တစွဲကလဲ မွေးရာပါ ဖြစ်လေတော့ ဒီအတ္တပြုတ်သွားအောင် အကြောင်းတရား (၂၄)မျိုးကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဉာဏ်ထက်မြက်ကြတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာ

ပရိသတ်ကို ဟောခဲ့တဲ့တရားတော်ပါ။ လူလောက လူ့ပြည်မှာလဲ ဉာဏ်ကြီးမြတ်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များက ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကို ရောက်လာလျှင် ဉာဏ်ကြီးလျှင် ကြီးသလောက် ကြည်ညိုမှု ဖြစ်ကြတာပါ။ သီဟိုဠ်ခေတ် သာသနာမှာ မဟာဂတိ ဂမိယတိဿဒတ္တ အမည်ရှိသော မထေရ်သည် မဟာဗောဓိကို ဖူးမြော်လိုသောကြောင့် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ဇမ္ဗူဒိတ်သို့ သင်္ဘောစီး၍ သွားလာသော် မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးကို ကြည့်၍နေသတဲ့။ ထို တိဿဒတ္တ မထေရ်အား ဟိုမှာဘက်ကမ်းကိုလဲ မမြင်ရ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကိုလဲ မမြင်ရ။ လှိုင်းတံပိုး အဟုန်ဖြင့် ပေါက်ကွဲ၍ တက်လာသော ရေလုံးကြီးများဖြင့် ပြွမ်းတီးသော ငွေပြားအခင်းကြီး၊ မလေးပန်း အခင်းကြီးနှင့်တူသော ရေပြင်ကျယ်ကြီးသာ တွေ့နေ ထင်နေတဲ့အတွက် “မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးက ကျယ်ဝန်းသလား၊ သို့မဟုတ် နည်းစုံပြွမ်းသော သမုဒ္ဒ မဟာပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီးက ကျယ်ဝန်းပါသလား” ဤသို့ ပဋ္ဌာန်းနှင့် ပင်လယ် အဘယ်က ကျယ်ဝန်းသည်ဆိုသော အချင်းအရာကို နှိုင်းယှဉ်ကာ ကြံစည်တွေးတော၍ နေပါသတဲ့။

“ဤပင်လယ် သမုဒ္ဒရာသည် အောက်ခြေတွင် မြေပြင်ဖြင့် ပိုင်းခြားချက်ရှိ၏။ အထက်တွင် ကောင်းကင်ဖြင့် ပိုင်းခြားချက်ရှိ၏။ ရေပြင်ကြီး၏ တစ်ဖက်တွင် စကြာဝဠာ တောင်တန်းဖြင့် နှမ်းသတ်၍ထား၏။ ရေပြင်၏ အခြားတစ်ဖက်တွင် ဆိုက်ကပ်စရာ ဆိပ်ကမ်းအစွန်းဖြင့် ပိုင်းခြားချက်သည်ရှိနေ၏။ ဤပဋ္ဌာန်း ကျမ်းတော်ကြီးသည်ကား အောက်ထက်ဝဲယာ ဘယ်မှာမှ ဆုံးကမ်းပိုင်းခြား ကလနား သတ်မှတ်ချက်မရှိ။ နက်နဲ-ကျယ်ဝန်း လှပသည်တကား” ဤသို့ နည့်သိမ်မွေ့သော တရားသဘောကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားရင်း မွောရမ္မဏပီတိ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ထိုပင်လယ်ခရီးသွား မထေရ်ကြီးသည် ပီတိကိုခွာ၍ ဝိပဿနာတရားကို ပွားများလေသော် ကိလေသာကွာလျက် ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူပါတယ်။

ထိုသို့ ပဋ္ဌာန်းကို ကြည်ညိုတယ်ဆိုတာ ဉာဏ်ကိုလိုက်ပြီး ကြည်ညိုကြတာပါ။ ဉာဏ်တစ်မတ်သား ရှိတဲ့သူက တစ်မတ်သားပဲ ကြည်ညိုနိုင်ပါတယ်။ ဉာဏ်ငါးမူးသား ရှိတဲ့သူက ငါးမူးသားပဲ ကြည်ညိုနိုင်ပါတယ်။ သုံးမတ်သား ရှိတဲ့သူက တစ်ကျပ်သားပြည့်အောင် ကြည်ညိုဖို့ ခဲယဉ်းပါတယ်။ အနန္တ အပရိမာဏ- အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိအောင် ကျယ်ဝန်းလှသော ကျမ်းကြီးဖြစ်၍ အင်မတန် နက်နဲတဲ့ တရားဖြစ်လို့ပါ။ ထို-ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်အား ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါက လက်တွေ့အကျိုး ကျေးဇူးတွေကတော့

- (၁)။ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသည့် ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို လွန်မြောက်နိုင်ခြင်း။
- (၂)။ ကျရောက်လတ္တံ့သော ဘေးအန္တရာယ်တို့မှ ကင်းလွတ်နိုင်ခြင်း။
- (၃)။ အပြစ်ကင်း၍ ကောင်းကျိုးပွားသည့် ဆောင်ရွက်ချက်ကိစ္စ အပတ်တို့ကို ပြီးစီးအောင်မြင်နိုင်ခြင်း။
- (၄)။ အပြစ်ရှိ၍ မကောင်းကျိုးဖြစ်စေမည့် အမှုတို့ကို ကျူးလွန်ခြင်းမှ ရှောင်လွှဲနိုင်ခြင်း။
- (၅)။ အချုပ်အားဖြင့် ဆောင်ရွက်သမျှ ကောင်းမြတ်သည့် ကိစ္စခပ်သိမ်းတို့ကို ပြီးငြိမ်းအောင်မြင်နိုင်ခြင်း။
- (၆)။ အဆုံးစွန်သော ဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်ကို မြက်မှောက်ပြုရခြင်း စသည့် အကျိုးတရားတို့ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားရှင်၏ ရောင်ခြည်တော်(၆)ပါး။

ရတနာဃရ သတ္တာဟ ရွှေအိမ်တော်၌ ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်သော်လဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်ပေါ်ခြင်း မရှိသေးပါ။ ဝိဘင်းကျမ်း၊ ဓာတုကထာကျမ်း၊

ပုဂ္ဂလပညတ္တိကျမ်း၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်း၊ ယမိုက်ကျမ်းများကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်သော်လဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်ပေါ်ကွန့်မြူးခြင်း မရှိသေးပါဘူး။ အထူးဆိုဖွယ်ရာကား အကြင်အခါ၌ မဟာပဋ္ဌာန်းကျမ်းကို ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်တော်မူ၍ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ အဓိပတိပစ္စယော စသည်ဖြင့် (၂၄)ကျမ်း အရေအတွက်ရှိသော၊ အနန္တ အပရိမာဏ- အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးကို ဆင်ခြင် သုံးသတ်တော်မူမှ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သည် စင်စစ်အားဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ကျက်စားခွင့်ကို ရတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ဆိုရသော် တိပိင်္ဂလ၊ အာနန္ဒာစတဲ့ ငါးကြီးတို့သည် ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ မြစ် ချောင်း အင်းအိုင်မှာ လှုပ်ရှားသွားခွင့် မရပဲ ယူဇနာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ မိုင်ပေါင်း(၆၇၂၀၀၀) အနက်ဆောင်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ၌သာလျှင် မြူးတူးလှုပ်ရှား ကျက်စားခွင့်ကို ရသကဲ့သို့ ဤအတူ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သည်လဲ မဟာပဋ္ဌာန်း ကျမ်းတော်ကြီး၌သာလျှင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သက်ဝင်လှုပ်ရှား ကျက်စားနိုင်ခွင့်ကို ရတော်မူခဲ့မှ ရောင်ခြည်တော်(၆)ပါး ထွက်ပေါ် ကွန့်မြူးသည်အထိ ကျက်စားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ထို့ကြောင့် နေအထောင် လအသောင်းနဲ့ နှိုင်းစာလို့ မရနိုင်လောက်အောင် ဂုဏ်ရောင်ဆောင်တဲ့ ရောင်ခြည်တော် (၆)သွယ်ကို ထွက်ပေါ်စေတာဟာဖြင့် ဤပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီး၏ ထူးခြားချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ တလူလူ လွှင့်ထူနေကြတဲ့ သာသနာ့အလံတော်သည် ရောင်ခြည်တော် (၆)သွယ်ကို အမှတ်အသား ပြုလုပ်ထားတဲ့ အလံတော်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သာသနာ့အလံတော်ကို မြင်လေတိုင်း အသုံးပြုလေတိုင်း ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို သတိရလို့ စိတ်၌ပူဇော်မှု ပြုနိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလိုက်ပါတယ်။

ဤသို့သော ဓမ္မဂုဏ်သတ္တိ လောကဂုဏ်သတ္တိများစွာ အကျိုးကျေးဇူး ရရှိခံစားနိုင်သော ဗုဒ္ဓ၏ နှုတ်တော်ထွက် ဓမ္မစက်ဒေသနာတော် ပဋ္ဌာန်းတရားတော်မြတ်သည် မသိသူကျော်သွား၍ သိသူများ ဖော်စားနိုင်သည့် ဒေသနာတော်အစစ် ဖြစ်ပါကြောင်းကို မှတ်သားနားလည်သမျှ တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။ လက်တွေ့မှ ယုံကြည်မည်ဆိုသည့် ယခုလို ခေတ်အတွင်းမှာ လက်တွေ့ပြနိုင်ပါမှ လက်မည်ဆိုပါလျှင် သူတွေ့ငါတွေ့ ထိုနှစ်တွေ့ကို နောင်သောအခါ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ပါက တင်ပြပေးပါဦးမည်။

သတ္တဝါမှန်သရွေ့ တရားတွေ ချမ်းမြေ့သာယာ ရှိကြပါစေ

**ကျနော် ဘုန်းသျှံ
၂၀. ၀၄. ၂၀၁၁။**